

Cramer

zien hoe het fout loopt bij andere fondsen. Daarom houd ik deze motie staande.

Minister **Cramer**: De heer Poppe heeft nog een motie ingediend die betrekking heeft op de vrijheid van gemeenten om te kiezen voor nascheiding van kunststofverpakkingen. Ik heb de Kamer ontraden, de motie-Vietsch/Neppérus aan te nemen. Dat doe ik ook ten aanzien van de motie-Poppe. Er is immers al een raamovereenkomst ondertekend waarin de VNG en het bedrijfsleven zich voor bronscheiding uitspreken. Dat is gebeurd nadat daarover een uitvoerig debat had plaatsgevonden. Ik wil daarop niet terugkomen. Nu de inkt net is opgedroogd, wil ik niet een nieuwe afspraak maken.

De heer **Poppe** (SP): Ik zeg nogmaals dat er geen sprake is van een herhaling. Het is immers een andere motie. Wij debatteren met de regering en dus niet met branches of overheden die afspraken hebben gemaakt. Wij willen dat de minister dit doet. Dat is ook mogelijk. Als deze motie wordt aangenomen, zal de minister moeten verklaren dat dat de wil van de Kamer is. De Kamer is een hoge instantie. Zij is dus belangrijker dan welk protocol dan ook.

Minister **Cramer**: Ik heb gezegd dat ik onmiddellijk met het bedrijfsleven in gesprek zal gaan om het te informeren over dit debat met de Kamer. In september zal ik duidelijkheid hebben over de wijze waarop nascheiding in welke experimentvorm dan ook meegenomen kan worden. Het principe zal niet zijn dat dit grootschalig gebeurt.

De heer **Poppe** (SP): Ik verzoek de minister, daarbij ook te zeggen dat de minister van Milieu vindt dat de beste technieken die het meeste milieurendement opleveren en gelijkwaardig zijn, indien die zich aandienen, niet moeten worden geblokkeerd met als argument dat er ooit een andere afspraak is gemaakt. Ik hoop althans dat de minister van Milieu die mening deelt. Volgens mij is dat voor een milieuminister toch wel een vereiste, zeker als zij innovatief is.

De heer **Duyvendak** (GroenLinks): Dit is toch een grote aanval van de fracties van het CDA en de SP op een succesvol onderdeel van het beleid van de minister. Wat zouden de consequenties zijn als de moties werden uitgevoerd?

Minister **Cramer**: Ik sta hier niet als milieuminister, maar als vertegenwoordiger van het kabinet. Dit onderwerp is vrijdag jongstleden in de ministerraad aan de orde geweest. Daar werd nog duidelijker naar voren gebracht dan ik het nu zeg dat een gemaakte afspraak geldt. Natuurlijk zullen er experimenten worden gedaan en zal er aan innovaties worden gewerkt. De Kamer moet die innovaties echter wel een kans geven en de raamovereenkomst niet openbreken. Wij zijn namelijk doelstellingen overeengekomen voor 2009 en willen die nakomen. Dat hebben wij ook met de Kamer afgesproken. Ik kan die afspraken niet nakomen als wij dit experiment op grote schaal toestaan. Daarom ontraad ik de Kamer nogmaals om deze motie aan te nemen.

Mevrouw Wiegman heeft als laatste een motie ingediend die betrekking heeft op de introductie van een

invoerplafond voor brandbaar afval in het Landelijk Afvalbeheerplan. Helaas moet ik de Kamer ook ontraden om die motie aan te nemen. Als ik deze maatregel nu niet inzet, kan ik niet meteen ingrijpen indien er te veel wordt ingevoerd. En ik kan niet wachten tot dat echt ongewenst is. Het is dus een preventieve maatregel. Of wij die echt nodig hebben, is de vraag. Dat neemt niet weg dat ik die maatregel meteen achter de hand moet hebben als het uit de hand loopt.

Mevrouw **Wiegman-van Meppelen Scheppink** (ChristenUnie): Als de minister een dergelijk invoerplafond achter de hand houdt, gaat daarvan naar mijn idee al een preventieve werking uit. Hoe weegt de minister het invoeren van die maatregel in relatie tot de perverse prikkels die ervan uitgaan in een situatie die op dit moment niet zorgelijk is?

Minister **Cramer**: Op zichzelf gaan daarvan geen perverse prikkels uit. Wij zorgen er op deze manier voor dat er een markt kan zijn voor afvalverbranding. Dat doen wij op een manier die voorkomt dat wij daarvan niet te veel van het buitenland krijgen. Anders moeten wij storten en dat wil ik niet. Wij moeten dus goed reguleren wat wij van het buitenland accepteren. Dat is het enige punt.

Mevrouw **Wiegman-van Meppelen Scheppink** (ChristenUnie): Dat wilde ik in de overweging juist meenemen: die angst voor het buitenland hoeft er niet te zijn, omdat daar ook capaciteit wordt bijgebouwd. Door dat plafond in te stellen, krijg je juist hele gekke bewegingen. Dat zou heel jammer zijn.

Minister **Cramer**: Ik zeg nogmaals dat ik de Kamer ontraad om deze motie aan te nemen, ondanks de argumenten van mevrouw Wiegman. Ik deel die argumenten niet.

De beraadslaging wordt gesloten.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 5 juni 2008 over **besteding EU-middelen**.

De heer **Tony van Dijk** (PVV): Voorzitter. Ik dien twee moties in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat Nederland de enige lidstaat van de EU is die heeft besloten tot de invoering van een lidstaatverklaring en over het jaar 2006 ook een deugdelijke lidstaatverklaring heeft gepubliceerd;

van oordeel dat het niet aanvaardbaar is dat andere EU-lidstaten niet ook besluiten tot de invoering van een deugdelijke financiële verantwoording in de vorm van

Tony van Dijck

lidstaatverklaringen, zeker gelet op het feit dat Nederland de op twee na grootste nettobetaler aan de EU is;

verzoekt de regering, de netto Nederlandse afdrachten aan de EU op te schorten totdat alle lidstaten hebben besloten tot de invoering van lidstaatverklaringen en met de uitvoering daarvan ook daadwerkelijk een aanvang hebben gemaakt,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Tony van Dijck en De Roon. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 9 (31335).

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de Nederlandse afdrachten aan de EU in de periode 2004-2008 zijn opgelopen van 5,2 mld. naar 7,5 mld., terwijl de Nederlandse ontvangsten uit de EU vrijwel gelijk zijn gebleven, waarmee Nederland de op twee na grootste nettobetaler aan de EU is;

verzoekt de regering, de Nederlandse afdrachten aan de EU voor de toekomst met 7 mld. per jaar omlaag te brengen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Tony van Dijck en De Roon. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 10 (31335).

De heer **Luijben** (SP): Voorzitter. Ik dien één motie in, die als volgt luidt.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de Europese Rekenkamer voor het dertiende jaar op rij geen goedkeurende verklaring heeft afgegeven voor de EU-bestedingen van het afgelopen jaar;

constaterende dat de onderhandelingen over de meerjarenperspectieven voor de periode na 2013 Nederland de kans geven om over zijn financiële verplichtingen ten aanzien van de EU te heronderhandelen;

van mening dat een gebrek aan verantwoording van de besteding van EU-middelen het draagvlak voor financiële solidariteit tussen de EU-lidstaten verder ondermijnt;

verzoekt de regering, in de onderhandelingen over toekomstige financiële perspectieven met alle mogelijke middelen een koppeling tussen de besteding van middelen en de verantwoording erover tot stand te brengen, zodat lidstaten geen middelen aan de EU ter beschikking hoeven te stellen zolang er geen zicht is op een degelijke verantwoording over de besteding ervan,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Luijben. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 11 (31335).

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Minister **Bos**: Voorzitter. Ik dank de leden die het woord hebben gevoerd. In de eerste motie van de heer Van Dijck en de heer De Roon wordt Nederland gevraagd om verdragsverplichtingen niet na te komen. Hoe graag wij dat soms ook zouden willen, dat is gewoon niet mogelijk. Deze motie kunnen wij dan ook niet uitvoeren. Dit doet niets af van de ernst waarmee wij de onderliggende gedachte van deze motie, namelijk dat wij met alle middelen die wij hebben moeten nastreven dat meer lidstaten de nationale verklaringen afgeven, benaderen. Wij willen daarvan op allerlei manieren werk maken. De eerste overweging uit de motie, namelijk dat Nederland op dit moment de enige lidstaat zou zijn die zo'n lidstaatverklaring afgeeft, is niet juist. Uit mijn hoofd zeg ik dat er op dit moment drie lidstaten zijn en dat een vierde en een vijfde in aantocht zijn. In het overleg zei ik ook al dat deze stroom meer en meer groeit. Dit is echter hard werken, waarbij wij helaas maar langzaam vooruitgaan.

De heer **Tony van Dijck** (PVV): Dit hoor ik elke keer. Maar is er nu geen enkel ander drukmiddel dan het moreel appel op andere lidstaten om zich te verantwoorden?

Minister **Bos**: Er zijn wel degelijk drukmiddelen. Deze staan echter iets accurater verwoord in de motie van de heer Luijben, waarover ik straks ook iets zal zeggen.

In hun tweede motie vragen de heren Van Dijck en De Roon om eenzijdig de Nederlandse afdrachten naar beneden te brengen. In de historie van de Europese Unie is dit volgens mij nog nooit gebeurd. Wij kennen een historie in de Unie van lidstaten die vinden dat zij netto te veel afdragen. Elke keer is dit uiteindelijk rechtgezet dan wel gecorrigeerd in de onderhandelingen die daartoe dienen. Deze onderhandelingen gaan wij over een paar jaar ook weer in, met nieuwe financiële perspectieven. Dan zullen wij het Nederlandse belang ook helder voor ogen hebben. Dit zullen wij ook met de Kamer afstemmen. Dat is het moment om, waar nodig, een betere positie voor Nederland en de Nederlandse belastingbetaler af te dwingen. Dit lukt niet op de manier waarop het in deze motie gevraagd wordt. Van mijn inzet op dit punt bent u dus verzekerd. Langs de weg die u voorstelt zal het echter niet lukken. Daarom zal ik ook het aannemen van deze motie moeten ontraden.

Bij de motie van de heer Luijben ligt dit wat mij betreft een slag anders. De heer Luijben verzoekt de regering, in de onderhandelingen over toekomstige financiële perspectieven met alle mogelijke middelen een koppeling tussen de besteding van middelen en de verantwoording erover tot stand te brengen, zodat lidstaten geen middelen aan de EU ter beschikking hoeven te stellen zolang er geen zicht is op een degelijke verantwoording over de besteding ervan. Mocht de Kamer deze motie aannemen, dan ben ik bereid deze inspanning te plegen, in ieder geval in de geest van de motie. Wat er uiteindelijk precies mogelijk is, hangt natuurlijk af van hoe de onderhandeling zich ontwikkelt. Nederland heeft in zo'n onderhandeling natuurlijk meer belangen te dienen dan enkel en alleen ervoor te zorgen dat er meer verantwoording plaatsvindt. Dit zullen wij allemaal steeds tegen elkaar moeten afwegen.

Ik lees deze motie vooral zo, dat wij meer verantwoording over Europese uitgaven niet alleen maar in verantwoordingsdebatten proberen te laten plaatsvinden. Wij moeten ook op allerlei andere fronten waar wij over geld praten met andere lidstaten dit onderwerp inbrengen en bekijken of er zich onderhandelingsituaties voordoen waarmee wij een stap verder kunnen komen. Dit kan dus inderdaad gebeuren bij de onderhandelingen over toekomstige financiële perspectieven, maar het kan ook gebeuren wanneer er sprake zou zijn van een nieuw Europees fonds of van nieuwe Europese voorzieningen binnen de financiële perspectieven. Op het moment dat je afsprekt dat het open gaat, kan het gebruikt worden. Je kunt dan meteen ook een afspraak maken over de wijze van verantwoording. Deze momenten zullen zich voordoen. Wij zullen deze meer dan tot nu toe het geval is geweest, proberen te benutten om ook meer verantwoording tot stand te brengen. Ik kan dus goed leven met het dictum van deze motie en laat het oordeel verder over aan de Kamer.

De beraadslaging wordt gesloten.

Aan de orde is het **debat** over de **Voorjaarsnota 2008 met bijbehorende suppletoire begrotingen (31474, nr. 1)**.

De **voorzitter**: Wij hebben een paar uur beschikbaar voor het debat. Ik hoop dat u met mij de zorg deelt om binnen de beschikbare tijd een goed debat te realiseren. Ik vraag u daarbij enige zelfbeperking te betrachten in het aantal interrupties en niet iedere keer als iemand even ademhaalt vragen te stellen. Als ik zie dat het echt uit de hand loopt, moet ik u quoteren. Dat vind ik een vervelende werkwijze. Ik hoop dus op een spontaan debat.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Voorzitter. Met uw welnemen begin ik vanavond een beetje in een huiselijke stemming. Toen ik vanochtend in alle vroegte de radio aanzette, kwamen ineens drie aapjes uit de mouw.

Drie coalitiepartijen mogen naar eigen inzicht 150 mln. besteden, zeg maar een soort zak- en kleedgeld voor partijen die snakken naar een electoraal opkoptje. Ik snap dat wel en bovendien hebben wij dat al vaker gezien. Ik zei bijna zeggen dat wij het wel beter gezien hebben. Wie

herinnert zich niet toenmalig fractieleider Maxime Verhagen die een paar jaar geleden de leiding nam van de coalitie en in de eerste termijn van de algemene politieke beschouwingen de toen voorliggende begroting voor maar liefst 1 mld. vertimmerde? Ik zou zeggen: "those were the days".

Hebben de heren van de coalitie zich niet met een kluitje in het riet laten sturen? Ik stel toch ook nog maar even een vraagje aan de minister van Financiën. Uit de Voorjaarsnota had ik begrepen dat dat bedrag van 150 mln. eigenlijk een soort stroppenpotje was. Dat snap ik, want de uitvoering van de begroting is nog niet helemaal voltooid – het jaar loopt nog – en het was een eenmalig bedrag voor dit jaar. Je laat dat dan staan tot bijvoorbeeld de Najaarsnota. Ik begrijp nu, minister Bos, dat alle remmen los zijn. Hoe zit het nu precies?

Ik heb ook nog wel een paar ideeën voor een goede besteding van die gelden. Gisteravond sprak de Kamer met het kabinet over de nieuwe inkomensregeling voor chronisch zieken en gehandicapten. Die regeling zucht onder het juk van een motie onder leiding van, alweer, een CDA-fractieleider, namelijk de motie-Van Geel bij de algemene financiële beschouwingen van vorig jaar, waarmee een extra bedrag van 250 mln. werd bezuinigd. Weliswaar wordt die bezuiniging van 250 mln. pas volgend jaar echt van kracht, maar met een kasschuif zou in 2009 veel leed bespaard kunnen worden. Is dat ook niet een heel zinvolle besteding van deze 150 mln.?

Anders zou de AWBZ ook een goede bestemming zijn. Morgen spreken wij daar uitvoerig over met staatssecretaris Bussemaker. Er zijn forse overschrijdingen te melden, maar wel mede omdat andere bewindslieden hun budgettaire nood over de schutting hebben gegooid, zoals minister Rouvoet met het jeugdbeleid of staatssecretaris Van Bijsterveldt met het speciaal onderwijs. Mensen zullen nu worden getroffen door harde bezuinigingen, terwijl zij eindelijk ondersteuning hadden voor bijvoorbeeld hun gehandicapte kind. Daar zou 150 mln. een wereld van verschil maken. Vindt de minister dat niet minstens een even adequate besteding?

Ook de kwaliteitsverbetering voor leraren zou een goede optie zijn. Vanochtend hoorde ik in hetzelfde radioprogramma dat minister Plasterk geld tekort komt om de leraren en de onderwijzers en de hbo-docenten mee te krijgen voor zijn plan voor kwaliteitsverbetering. Daar is geldnood. Het gaat niet om bergen geld, maar ook hier zou een gepaste actie van de minister van Financiën zijn partijgenoot en vriend Plasterk zeer kunnen helpen. Is dat geen goede besteding?

Dan kom ik nu bij het budgettaire beeld 2008. Het gaat goed met de schatkist. Dat is echter wel vooral te danken aan de stijgende olieprijs, waardoor het verwachte overschot in de Miljoenennota 2008 nog verder toeneemt. Dat is op zich prettig. Hoe oordeelt de minister van Financiën overigens over de ontwikkeling van het robuuste saldo, het saldo op de overheidsbegroting, naschoning van de invloed van de conjunctuur en de invloed van de aardgasbaten?

Voor het overige is sprake van een tamelijk relaxte Voorjaarsnota. Ik vind dat niet erg.

De heer **Cramer** (ChristenUnie): Ik ben verbaasd dat u de aardgasbaten aanhaalt. In de Voorjaarsnota staat namelijk dat deze met 0,1 mld. zijn afgeraamd. Er is dus helemaal geen overschot als gevolg van extra aardgasbaten.